

ανάκριση

ανάκριση, η, ουσ. [<αρχ. ανάκρισις], η ανάκριση·

- *ανάκριση τρίτου βαθμού*, πολύ σκληρή ανάκριση, όπου πολλές φορές χρησιμοποιείται και βία για την απόσπαση στοιχείων ή ομολογίας: «του 'καναν ανάκριση τρίτου βαθμού και τα ξέρασε όλα»·

- *περνώ (από) ανάκριση*, μου κάνουν εξονυχιστικές ερωτήσεις, για να τους πω όλα όσα τους ενδιαφέρουν: «εσύ δε μου 'κανες απλά ερωτήσεις, εσύ με πέρασες από ανάκριση». Και στις δυο περιπτώσεις ουδεμία σχέση με ανακριτική αρχή·

- *του κάνω ανάκριση*, του κάνω εξονυχιστικές ερωτήσεις, για να μάθω όλα όσα με ενδιαφέρουν: «τον είχε μια ώρα και του 'κανε ανάκριση για να μάθει τι είπαν οι άλλοι γι' αυτόν».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας